

[Jørgen Jørgensen.]

en usund Konkurrence over for de Landmænd, som normalt skulde have Ejendomme, og der maatte derfor træffes ekstraordinære Foranstaltninger for at begrænse Efterspørgselen efter Ejendomme, som vilde føre disse Ejendomme op i urimelige Priser til Skade for alle. Men det er jo ikke helt de samme Forhold, som foreligger nu. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, at Ejendomspriserne for Landejendomme er nedadgaaende — det er der nu et og andet, der tyder paa, at de er —, men det er i hvert Fald sikkert, at der ikke nu er den samme Interesse for Anbringelse af Penge i Landejendomme, som der var det dengang. Naar Bengangsskatten skal betales, og naar der skal købes Varer ind til at fylde Lagrene med, vil der være Brug for Penge i en saadan Udstrækning, at man sikkert ikke kan vente, at mange Ikke-Landmænd vil være interesserede i at anbringe Penge i Landbrugsjendomme.

Yderligere er der den Ting, at det har været vanskeligt og vil blive vanskeligt efterhaanden at overholde de Regler, som er foreskrevet for Erhvervelse af Landbrugsejendomme, og som jo ogsaa fra alle Sider var betragtet som midlertidige, som en Ordning, der kun kunde begrundes ud fra de ekstraordinære Forhold, som eksisterede.

Ud fra disse Synspunkter mener jeg, at Spørgsmaalet med Hensyn til Landbrugsejendomme har skiftet Karakter, og at der derfor ikke er Grundlag for en Lovgivning paa samme Maade, som der var det i 1943. Naar man i 1943 tog Byejeendomme med, var det i og for sig ikke, fordi der paa det Tidspunkt var en særlig Begrundelse for det i Efterspørgselen efter Byejeendomme. Dengang laa Salgspriserne paa Ejendomme i Byerne ikke væsentlig over Ejendomsskyldvurderingen, og der var ikke paa det Tidspunkt nogen egentlig Udsigt til, at der vilde blive en Efterspørgsel efter Byejeendomme, som kunde føre til en kunstig Opskrining af Priserne. Det er muligt, der er sket nogen Ændring, saa at det nu i højere Grad er Byejeendommens Priser, der er Grund til at skænke Opmærksomhed. Naar man tog dem med dengang, var det som sagt ikke, fordi der i Situationen forelaa den samme Begrundelse som for Landbrugsejendomme, men for at Lovgivningen ikke skulde faa en ensidig Karakter ved alene at omfatte Landbrugsejendomme. Jeg vil alligevel mene, at ogsaa med Hensyn til Byejeendommene er

der nu gennemført Restriktioner, som vil føre til, at Interessen for Pengeanbringelse i disse Ejendomme ikke bliver saa stor. Alene den Lov, som vi gennemførte her i Gaar med de nye Bestemmelser om Ejerenes Muligheder for at kunne erhverve sig en Lejlighed til Beboelse, vil formentlig føre til, at Efterspørgselen efter mindre Ejendomme i Byerne ikke bliver saa stor, som den har været.

Jeg mener ikke, at der under de foreliggende Omstændigheder er tilstrækkeligt Grundlag til at gennemføre en Ordning, som var begrundet i 1943, men hvor Forholdene nu er helt ændrede. Mit og mit Partis Standpunkt paa dette Omraade er, at vi til enhver Tid vil være villige til at gennemføre Foranstaltninger, som gaar ud over det, man under normale Forhold vilde være med til, hvis der foreligger en Begrundelse derfor; men vi vil paa den anden Side have disse Foranstaltninger ophævet, naar en saadan Begrundelse ikke længere foreligger. Det er maaske Forskellen i Synspunktet mellem Forslagsstillerne og os. Vi har ikke nogen Interesse i at opretholde Foranstaltninger af denne Karakter, naar de ikke er afgjort nødvendige, og jeg maa mene, at de ikke kan siges at være det i den nuværende Situation, i hvert Fald ikke over for Landejendomme. Administrationen er desuden besværlig og skaber Vanskeligheder for den normale Omsætning, saa ogsaa af den Grund mener jeg, det er forsvarligt, at denne Lovgivning er ophørt nu ved Indenrigsministerens Foranstaltning.

Aidt: Lovforslaget skulde vel have til Opgave at forhindre Opskrining af Priser paa Landbrugsejendomme og paa Udlejningsejendomme og være med til at forhindre, at Faren for Inflation forstærkes. Jeg kan imidlertid ikke se, at Forslaget er nødvendigt i nogen af de to Henseender; de Forhold, som i sin Tid motiverede denne Lovgivning, er næppe til Stede mere. Efterspørgselen efter Landbrugsejendomme af Folk uden for Landbrugserhvervet er forbi, og Priserne paa Landbrugsejendomme er, saa vidt jeg kan se, faldende. Den kommende Lejelov vil sikkert ogsaa svale Lysten til at købe Byejeendomme. Min Gruppe vil derfor stemme imod Lovforslaget.

Søren Olesen: Naar der endelig er Mulighed for at afvikle nogle af de ekstraordinære Love, der er kommet som Følge af Krigsforholdene, skal vi ikke opretholde dem. Vi vil heller ikke være med til at